

4. Колоквіум проводиться у формі індивідуальної бесіди викладача з кожним студентом або бесіди в невеликих групах (3—5 осіб).

5. Зазвичай викладач задає кілька коротких конкретних питань, що дозволяють з'ясувати ступінь сумлінності роботи студента з літературою, а також перевіряє конспект. Далі більш докладно обговорюється підготовлене питання, що дозволяє оцінити викладачу рівень розуміння його студентом.

6. За підсумками колоквіуму виставляється диференційована оцінка, що має велику питому вагу у визначенні поточної успішності студента.

Участь у семінарі-колоквіумі дозволяє студенту отримати досвід роботи над першоджерелами, що надалі допоможе з меншими витратами часу працювати над рекомендованою літературою по курсовій роботі та при підготовці до екзаменів.

На закінчення підкреслимо, що сучасне покоління студентів вже не сприймає традиційно організовані види практичної і самостійної роботи. Студенти розраховують на більш високий рівень отримання знань, зокрема і навчання з використанням такої форми освітніх технологій як семінар-колоквіум.

*Малярчук О.Г., асистент
кафедри стратегії підприємств*

ЗАСТОСУВАННЯ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ

Стрімкий розвиток науки та технологій, інформатизація суспільства зумовлює зростання ролі Інтернету в суспільному житті. Одним із сучасних засобів комунікації стало поширення соціальних мереж. Якщо на початку свого створення соціальні мережі надавали лише можливості для комунікації користувачів між собою, спілкуванні з друзями та знайомими, сьогодні ж спостерігається розширення функціональних можливостей соціальних мереж. Створюються нові можливості для бізнесу, що дозволяють вивчати потреби потенційних споживачів, формувати канали комунікації та просувати продукцію; активно відбувається процес використання соціальних мереж у політиці, медицині та ін. Згідно останніх досліджень, соціальні мережі відвідують 52 % української Інтернет-аудиторії, і лише близько 8 % студентів українських вузів не зареєстровані у соціальних мережах, що зумовлює потребу у використанні сучасних інтернет-технологій в освіті.

У контексті забезпечення вимог Болонського процесу організація навчальної роботи студентів передбачає посилення ролі самостійної позааудиторної роботи студентів, що зумовлює потребу в ефективній її організації та контролі. Особливої актуальності набуває організація аудиторної та позааудиторної роботи студентів 5 курсу, регламент роботи яких передбачає підготовку та презентацію результатів групових проєктів, аналіз кейсів, участь у дискусіях, що частково може бути реалізований з використанням інструментарію соціальних мереж.

Найпопулярнішими соціальними мережами серед студентів українських вузів є «ВКонтакте», Facebook, Twitter та ін. Уже звичними стало застосування комунікативних засобів спілкування у системі взаємовідносин «викладач — студент», таких як листування за допомогою електронної пошти, електронні журнали, практикуми. Проте застосування соціальних мереж у навчальній діяльності [1] дозволяє учасникам мережі створювати мережевий навчальний контент, надає можливість виконувати групові завдання, застосовуючи такі додаткові опції, як форуми, коментарії, опитування, голосування; спрощує процес обміну інформацією і передбачає реалізацію принципу безперервної освіти. Створюються передумови для формування професійних компетенцій студентів як майбутніх управлінців: навички взаємодії, самоорганізації, формування здатності до креативного мислення. За такого підходу викладач виконує роль не лише «контролера» чи «наставника», а виступає модератором.

Особливої уваги заслуговує можливість у соціальних мереж створювати віртуальні співтовариства (з відкритим і закритим доступом), що об'єднують користувачів із спільними інтересами. У такому форматі викладач може організовувати та координувати роботу секцій і груп. Можливості підключення до соціальних мереж за допомогою ноутбуків, смартфонів і планшетних ПК, на відміну від стаціонарних ПК, знімає просторові та часові обмеження. Віртуальні співтовариства також доцільно розглядати як «віртуальний майданчик» для накопичення, формалізації неявного знання, що розширює можливості соціальних мереж у контексті управління знаннями.

Разом з перевагами застосування соціальних мереж у навчальному процесі, існують і недоліки, які необхідно враховувати. Адже соціальні мережі варто розглядати як додатковий інструмент ефективної організації навчального процесу, який повинен бути в арсеналі викладача.

Література

1. *Клименко О. А.* Социальные сети как средство обучения и взаимодействия участников образовательного процесса [Электронный ресурс]. — Режим доступа: <http://www.moluch.ru/conf/ped/archive/21/1799/>

Михайленко О. Ф., к.е.н., доцент,
кафедри стратегії підприємств

ПІДХОДИ ДО ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ ДОСЛІДНИЦЬКОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ

Однією з найважливіших цілей економічної освіти є формування знаннево-культурного базису побудови інноваційної економіки. Найсуттєвішою передумовою для здійснення цієї мети є інноваційно-дослідницьке культурне підґрунтя функціонування навчальних закладів.

Починаючи з останньої чверті ХХ ст. основною проблематикою економічних досліджень стає соціо-гуманітарна складова організаційного розвитку, що є відображенням глобальних тенденцій постіндустріальної епохи, які полягають, зокрема, у новій суспільній місії бізнесу — реалізувати ідею суспільного консенсусу, покращувати якість життя суспільства за допомогою інновацій. Прем'єр-міністр Канади Ж. Крет'єн зазначав: "У новій економіці глобального знання ми повинні інвестувати не тільки в технології та інновації, але і в живильне середовище, яке дозволило б усім отримувати вигоду від талантів, навичок і ідей" [1]. «Лісабонська стратегія зростання і зайнятості» наголошує, що розвиток демократичних інститутів суспільства розповсюджується і на сферу бізнесу, сприяючи активізації інноваційних процесів, причому основним зрушенням у культурі виробничих відносин називається перехід від змагання до співпраці [2].

Для закладів освіти це підвищує вимоги щодо поєднання інформаційних і соціокультурних важелів управління знаннями, причому як з точки зору формування компетенцій майбутніх фахівців, так і забезпечення проактивної адаптації самого закладу до змін середовища, а також, певною мірою, і впливу на це середовище через дифузію досягнутих знаннево-ціннісних установок у суспільство. Надзвичайно важливим у цьому контексті є формування феномену професійної і особистої довіри всередині студентсько-викладацького товариства як унікально цінного ресурсу. В сучасній економіці довіра набуває значення суспільного, соціального капіталу [3]. Р. Коуз розглядає її як одну з зовнішніх умов, що впливають на економіку: зниження довіри сприяє росту транзакційних витрат виробництва й обігу; зростання довіри, навпаки, стимулює їх зниження [4]. «В соціальний механізм закріплення стереотипів свідомості та поведінки включається система соціальних потреб особистості, насамперед потреб у самоствердженні та у самоповазі» [5].

Застосування активних і креативних технологій навчання, де елементи системи «студенти-викладач» знаходяться у активній інформаційній і ментальній взаємодії, спрямованій на вирішення проблемних завдань та обмін створюваними знаннями, обстоювання власних ідей та переконань, створюють нову мотивацію через механізми саморозвитку і самореалізації, сприяють спільному професійному і демократичному розвитку як майбутніх управлінців, так і середовища навчальних закладів, а відтак, прямим чи опосередкованим чином, на розвиток суспільних інститутів взагалі.

Література

1. *И. Соколов.* Канада: на путях построения инновационного общества. [Электронный ресурс] / Режим доступа : <http://www.delorus.com/medialibrary/detail.php?ID=1896> — Название с экрана.

2. Офіційний сайт ООН [Електронний ресурс] : Web-сайт . — Електрон. дані. — N.Y. : 2012. — Режим доступа : <http://www.un.org/ru/sg/articles/2011/g20.shtml>.

3. *Фукуяма Ф.* Доверие. Социальные добродетели и путь к процветанию [Электронный ресурс]: пер. с англ. / Ф. Фукуяма. — М. : АСТ, 2004. — С. 28. — Режим доступа : <http://www.delorus.com/medialibrary/detail.php?ID=1896>. — Название с экрана.

4. *Coase R.* The Problem of Social Costs / R. Coase // Journal of Law and Economics. — 1960. — Vol. 3. — №1. — P. 11.

5. *Вугальтер А.Л.* Фундаментальная экономия. Динамика. — М.: ЗАО «Экономиздат». — 2007. — 371 с.